Yayınevi Sertifika No: 14452
Yayın No: 233

Sabri Cemil-2
BEYAZ PANTER VE KARA DOSTU
Muhiddin Yenigün

Genel Yayın Yönetmeni: Ergün Ür
Yayınevi Editörü: Ömer Faruk Paksu
İç Düzen ve Kapak: Cemile Kocaer

ISBN: 978-605-9723-77-0
1. Baskı: Ekim 2016

Copyright © Zafer Yayınları, 2016

Uğurböceği Yayınları, Zafer Yayın Grubu'nun bir kuruluşudur.
Talatpaşa Mah. İmrahor Cad. Terasevler Sitesi No: 1-A Kâğıthane/İstanbul
Tel: (0212) 446 21 00 / Faks: (0212) 446 01 39
www.zafer.com / zafer@zafer.com
twitter.com/zaferyayinlari / facebook.com/zaferyayinlari

Baskı-Cilt: Çınar Matbaacılık Yayıncılık San. Tic. Ltd. Şti.
Yüzyıl Mah. Matbacılar Cad. Ata Han No: 34 Kat: 5 Bağcılar/İstanbul
Tel: (0212) 628 96 00 / Matbaa Sertifika No: 12683

Bu eserin tüm yayın hakları, 14452 sertifika numaralı, Zafer Basın Yayın Turizm ve Bilg. Ürün. San. Tic. Ltd. Şti.'ye aittir. Eserde yer alan metin ve resimlerin Zafer Basın Yayın Turizm ve Bilg. Ürün. San. Tic. Ltd. Şti.'nin önceden yazılı izni olmaksızın, elektronik, mekanik, fotokopi ya da herhangi bir kayıt sistemi ile çoğaltılması, yayınlanması ve depolanması yasaktır. Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun (FSEK), 21, 22 ve 23. maddelerine göre bu eserin işleme, çoğaltma ve yayma hakkı 14452 sertifika numaralı Zafer Basın Yayın Turizm ve Bilg. Ürün. San. Tic. Ltd. Şti. tarafından, yazılı bir izinle 12683 sertifika numaralı Çınar Matbaacılık Yayıncılık San. Tic. Ltd. Şti.'ye verilmiştir.

Araştırmacı
Soruşturmacı
Cevabı Yapıştırmacı
Genç

SABRİ CEMİL 2

BEYAZ PANTER VE KARA DOSTU

Muhiddin Yenigün

Resimleyen:
İbrahim Çiftçi

MUHİDDİN YENİGÜN

1970 yılının Mart ayında İstanbul'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini mahallesindeki Yedikule İlkokulu ve Yedikule Lisesi'nde tamamladıktan sonra, üniversite öğrenimi için de evinden fazla uzaklaşmayı tercih etmeyip, evden yürüyerek yarım saatte ulaşabildiği İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi'nin Fizik Bölümünü bitirdi.

Bir ara öğretmen olmayı düşünüp yine yürüme mesafesindeki bir dershanede staj yaptı ama kader kendisi için çok farklı bir yol çizmişti. Stajın ardından kendini Malatya'da askerde buldu. Maalesef askerlik söz konusu olunca eve yürüme mesafesinde bir birlik bulmak o kadar kolay olmuyordu. Yedi ay süren Beydağı manzaralı vatani görevin ardından evine döndü.

Askerlikten sonra hayata bıraktığı yerden değil, bilişim sektöründen devam etti. 2003 yılından bu yana da Su Vakfı'nda görev yapmaktadır.

Mesaide olmadığı zamanlarda ise:

2009'dan itibaren yazma denemeleri yapmaya başladı. Hâlâ devam ettiği yazılarını www.yenigun.name.tr adresindeki kişisel sitesinde yayınlamakta, ayrıca bu yazılarından pek çoğu, çeşitli web siteleri tarafından da yayınlanmaktadır.

2014'ten itibaren yazıları başta Zafer Dergisi olmak üzere çeşitli dergilerde yayınlanmaya başladı.

Sabri Cemil dizisi dışında **İnanmazsan Gel de Bak** ve **Yaşıyor muyuz? Şaşıyor muyuz?** isimli iki kitabı daha bulunmaktadır.

1998'den bu yana evli olup, iki kız babasıdır.

(e-posta: muhiddin@yenigun.name.tr)

İÇİNDEKİLER

Sıkı Can Patlıcan! 7

Banka Soyma Özgürlüğü! 23

Postu Deldirmişsin Amca! 35

Cemaatini Deplasmana Götüren İmam 51

Beyaz Panter ve Kara Dostu 64

Tuzak Sorular Bunlar!
7
Tekne Hayalim Suya Düştü
8
Tırnak Kontrolü
9

SIKI CAN PATLICAN!

Talip Amca'nın misafirini bekliyorduk. Kardeşi, eşiyle birlikte umreye gideceklerdi ve oğulları Ayhan'ı iki haftalığına Talip Amca'ya bırakacaklardı.

Ayhan, benimle aynı yaşta olduğundan, eğlenceli bir ziyaret olacaktı bu. Herhangi bir zorluğu yoktu yani. Ya da biz öyle düşünmüştük. Fakat işler her zaman düşündüğümüz gibi olmuyor, evdeki hesapla çarşıdaki genellikle birbirini tutmuyordu. **Bu hikâyede de aynen öyle oldu.**

Bakın anlatayım:

Geçen hafta ben yine bakkalda nöbetçi kalmıştım. O sırada Talip Amca da kardeşini mübarek beldelere yolcu etmek üzere havaalanına gitmişti. Dönüşte mahalleye yeğeni Ayhan'la birlikte geldi. Misafirimizle ilk tanışmam da o zaman oldu.

Ayhan'la geçirdiğimiz **ilk gün eğlenceliydi**. Hem Ayhan hem de ben, yeni birini tanımanın heyecanıyla birbirimiz hakkında bilgi edinirken vakit geçti. Okulda kızdığı öğrenciye kafayı takan veya kafayı çakan öğretmenler var mı,

şu film, bu şarkı, o kitap derken günü bitirdik.

İkinci gün, yine Ayhan'ın yanına gittim. Ancak o günü de akşama kadar bakkalda geçirmeye niyetim yoktu. Artık mahalledeki diğer çocuklarla da tanışma vakti gelmişti Ayhan'ın.

Tamam, misafirperveriz, ev sahipliği görevimizi aksatmayız ama **mahallede de bir itibarımız var** yani! Hem mahalle boş bırakmaya gelmez. Yerine getirilmesi gereken bir sürü görev var.

Komşu mahalleyle maç yapılacak, parktaki salıncak, kaydırak gibi önemli donanımların düzgün çalışıp çalışmadığı denetlenecek, hasar görmüş olanlar için alternatif kullanım şekilleri geliştirilecek. **Yakartopuydu, saklambaçıydı, kurtarmaçıydı** ohooo... Sorumluluk büyük, aksamaması gereken iş çok!

Gel gör ki, bu işler için Ayhan efendinin yardım

etmeye ya da bizimle işbölümü yapmaya hiç niyeti yoktu. O bütün gün dükkânda oturmak istiyordu.

Hal böyle olunca ben de günboyu Talip Amca'nın bakkal dükkânında tıkılıp kalmıştım. Fakat orada da yapılacak pek bir şey yoktu. Daha doğrusu Ayhan'la birlikte yapılabilecek pek bir şey yoktu.

- Ayhan gel, isim-şehir oynayalım.

– Olmaz! Ben isim-şehir sevmiyorum.

- Hadi amiral battı oynayalım.

– Olmaz! Ben amiral battı bilmiyorum.

- Ayhan kitap okuyalım mı?

– Yaz tatili boyunca kitap görmek istemiyorum.

- Ayhan gel birlikte rafları düzenleyelim.

– Ben beceremem.

Böylece ikinci gün de "Ayhan... Ayhan... Ayhan..." ve "Olmaz... Olmaz... Olmaz..."larla geçti.

İki gün geçti geçmesine de bende aynı duruma bir gün daha tahammül edebilecek kadar sabır kalmadı. Ertesi gün ne yapıp edip Ayhan'ı insan içine çıkarmaya karar verdim. Artık medeniyetle tanışması gerekiyordu.

Üçüncü gün artık Ayhan'ın kabuğundan çıkacağı ümidiyle yine Talip Amca'nın dükkânına gittim. Kesinlikle bugünü de dükkânda geçirmeyecektim.

- Ayhan gel seni arkadaşlarımla tanıştıraym.

– Gerek yok! Ben böyle iyiyim.

ooo

- Ayhan gel parka gidelim.

– Olmaz! İstemiyorum.

– Peki, ben gidiyorum. Gelmek istersen park hemen sokağın aşağısında. Biz oradayız.

ooo

- Ayhan biz maç ediyoruz geliyor musun?

– Futboldan nefret ederim.

– Futboldan nefret mi edersin? Ayhan sen mahallende curling mi oynuyorsun?

– Ne mi oynuyorum?

– Neyse! Biz ilerideki arsada maç edeceğiz. Gelmek istersen amcan sana tarif eder yerimizi.

ooo

- Ayhan biz kukalı saklambaç oynuyoruz. Sen de katılmak ister misin?

– Kimsenin ismini bilmiyorum ki! Saklananı görsem bile ismini söyleyemem. Siz oynayın.

ooo

– Ayhan biz uçurtma uçurmaya gidiyoruz. Bende fazladan bir tane uçurtma var. Gelmek istersen onu da sen uçurabilirsin.

- Uçurtma mı? O ne öyle, çocuk gibi!

– Peki, sen burada oturup, üzerinde çalıştığın atom reaktörünün projesini tamamla madem.

Böylece üçüncü ve dördüncü günlerde, tam gün Talip Amca'nın dükkânında durmasam da, kırk defa gidip gelmekle bitirdim günü.

Beşinci gün, artık durumu kabullenmiş bir şekilde dükkâna gittiğimde, bir sürprizle karşılaştım. Ayhan dükkânda değildi.

– Talip Amca, Ayhan nerede?

– Bugün gelmek istemedi. Ben de evde bıraktım. Biraz da yengesi uğraşsın.

– Uğraşmak mı? Niye öyle diyorsun Talip Amca. Sessiz sedasız şuracıkta oturuyordu çocuk. Ne yaramazlık yapıyordu ne de bir zararı vardı sana.

– Sen öyle sanıyorsun. Akşama kadar

diye kafamın etini yiyordu.

– Eee! Kaç kere geldik şunu yapalım, bunu yapalım diye. Neden hiç birine katılmamış madem?

– Nereden bileyim yavrum! Anlamadım ki ben bu çocuğu?

– Okulda da var böyle çocuklar Talip Amca. Hiç bir aktiviteye katılmayıp, sonra da sıkıntıdan şikâyet ediyorlar. Giderek de sayıları artıyor maalesef.

– Evet! Çevrede böylelerin sayısının giderek arttığını ben de gözlemliyorum. Sadece çocuklarda değil, gençlerde de bu hal oldukça yaygın.

– Sence neden böyle oluyor Talip Amca? Kendini cezalandırmak gibi bir davranış bu! İnsanın kendi kendine zulmetmesi psikolojik bir rahatsızlık değil mi?

– Valla ben psikolog değilim Cemil. Ama sanıyorum ki bunun sebebini ve çaresini 3T'de aramak uygun olur.

- 3T mi? O ne ki?

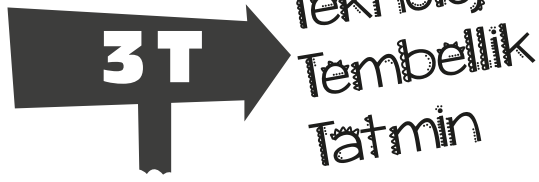

– Nasıl yani?

– Bak şimdi! T harfi ile başlayan bu üç sebep nasıl bu duruma yol açıyor teker teker bakalım. Örnek olarak seninle Ayhan'ın yaş grubunuzu ele alalım ve o çerçevede düşünelim istersen.

– Çok iyi olur.

– Bundan birkaç on yıl önce, senin yaşındakiler için hayat, sizin şu andaki hayatınızdan daha zordu. Şu anda ne olduğunu bile bilmediğiniz görevleri vardı onların. Mesela her gün mutfakta kullanılacak ve içilecek suyu mahalle çeşmesinden eve taşımak onların işiydi. Ellerinde, taşımaya güçlerinin yeteceği kadar büyük bir bidonla, mahallenin bir başındaki mahalle çeşmesinden su getirirlerdi. Bu iş her gün en az bir-iki defa da tekrarlanırdı.